

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. május 13.
Húsvét 6. vasárnapja

A rózsza

Rainer Maria Rilke, a Prágában született német-cseh költő, abban az időben, amikor Párizsban tartózkodott, minden nap elsétált kísérelőjével, egy helybeli hölgygel arra a tere, amelyen egy koldus várta az emberek adományait.

A koldus soha nem nézett fel az emberekre, nem adta különösebb jelét annak, hogy kér, de még a köszönetét sem fejezte ki soha. Mozdulatlanul ült mindig, nem örült a nagyobb adománynak, s nem méltatlankodott akkor sem, ha nem adtak neki. Látszott rajta, hogy napról napra abból él, amit kap, de a következő napra már nem tudott félretenni semmit. Rilke soha nem adott neki egy fillért sem, francia kísérelőnője viszont gyakran dobott pár pénzdarabot a koldus dobozába. A hölgy egy napon megkérdezte a költőt, hogy miért nem adakozik a koldusnak. Rilke csak ennyit válaszolt: „A szívét kell megajándékozni, nem a kezét.”

Néhány nap múlva a költő egy kinyílt fehér rózsát vitt a sétára és a téren a koldus tenyerébe tette, majd azonnal tovább akart indulni. Ekkor azonban a koldus váratlanul felnézett, nehézkesen felkelt, megfogta és megcsókolta a számára idegen férfi kezét, majd a rózsával együtt elment.

Egy héten keresztül nem volt ott a téren. A nyolcadik napon azonban újra megjelent és a megszokott helyen ülve koldult. Pontosan olyan volt, mint korábban, nem szólt senkihez, s nem nézett az emberekre. „De hát miből élt egy héten keresztül?” – kérdezte csodálkozva a francia hölgy a költőtől. „A rózsából” – válaszolta a költő.

Szeretetből élünk

A szeretet sokszor váratlanul ér minket.

A szeretetből élünk. A szeretet éltet minket. Nem lehet előre kiszámítani, hogy mikor fog elérni minket. Nem lehet megtervezni, hogy mikor, kit, milyen módon, milyen cselekedettel fogunk szeretni. Bátorság és leleményesség kell ahhoz, hogy észrevegyük és kihasználjuk azt a pillanatot, amikor lehetőségünk van a szeretet megélésére és továbbadására.

Húsvét 6. vasárnapján a szentmise olvasmányai a szeretet lényegére irányítják figyelmünket. Az ószövetségi idők egyik nagy újdonsága az volt, hogy más nemzetek isteneivel szemben a választott nép Istene szeretettel fordul népe

felé. Ez az isteni szeretet azonban csak a választott nép felé mutatkozott meg, s ki voltak belőle zárva más népek. Az újszövetségi korban abba az irányba fejlődött tovább ez a gondolat, hogy Isten minden emberre kiárasztja szeretetét.

János apostol ezt tanítja: „Isten a szeretet” (1Jn 4,8). Jézus Krisztus, aki valóságos Isten és valóságos ember, a szenvedés és a kereszthalál vállalásával megvalósította azt, amit korábban mondott: „Nagyobb szeretete senkinek sincs, mint annak, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Ő nem csupán azt kéri tanítványaitól, hogy viszonozzák szeretetét, hanem azt is parancsba adja, hogy az ő szeretete legyen a felebaráti szeretet mintája. Olyan szeretettel forduljunk embertestvéreink felé, ahogyan Jézus szeret minket.

A szeretet jele

Urunk, Jézus Krisztus!

A szeretet oly titokzatos számunkra, hiszen nem tudhatjuk, hogy mi az a cselekedet, mozzanat vagy szó, ami felkelti a szeretet érzését szívünkben valaki iránt. És azt sem látjuk előre, hogy mi lesz az a cselekedetünk, szavunk, amely megérteti a másik emberrel, hogy szeretjük őt, mert ez a tett szeretetünknek a jele. Ahhoz kérjük segítségedet, hogy szeretetünk soha ne merüljön ki szavakban, hanem cselekedetekben nyilvánuljon meg.

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Húsvét 6. vasárnapja Hétfő

ApCsel 10,25-26.

34-35.44-48

1Jn 4,7-10

Jn 15,9-17

ApCsel 16,11-15

Jn 15,26-16,4

Kedd

ApCsel 16,22-34

Jn 16,5b-11

Szerda

ApCsel 17,15.22-18,1

Jn 16,12-15

Csütörtök

ApCsel 18,1-8

Jn 16,16-20

Péntek

ApCsel 18,9-18

Jn 16,20-23a

Szombat

ApCsel 18,23-28

Jn 16,23b-28

Urunk mennybe-

menetele

ApCsel 1,1-11

Ef 1,17-23

Mk 16,15-20